

F G A B C D E F G
H I J K L M N O P Q

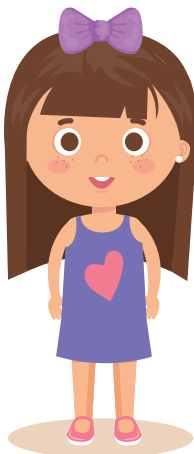
7
Hello

Нага

МОЈ ДНЕВНИК

FILLED WITH
JOY

47100

Зовем се Нада и имам 10 година. Када сам имала 7 година, боловала сам од леукемије и да бих се излечила мој млађи брат Стефан ми је дао коштану срж.

Ово је моје сећање на борбу са леукемијом. Жеља ми је да вам дам наду да се и ви борите и победите.

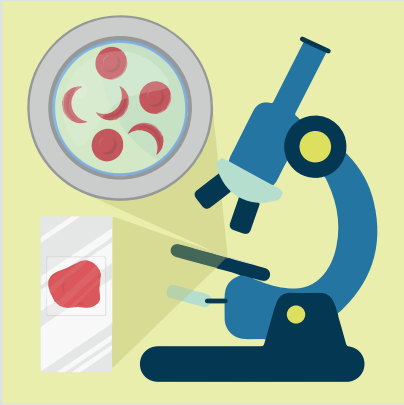

Почетак

Једнога дана због високе темепратуре и бола у грлу мама ме је одвела код доктора. После прегледа мама је била забринута и одмах је позвала тату. Хитно су ме одвели у болницу.

Лекари су прегледали моју крв и коштану сржи и рекли мами и тати да имам леукемију. Коштана срж је место у организму, као фабрика у којој настаје наша крв, која има три дела: бела крвна зрнца, црвена крвна зрнца и крвне плочице. Остала сам у болници са мамом. Примала сам лекове који су ми помогли да добијем прву битку са лошим ћелијама. Али те ћелије су биле баш зле и поново су се јавиле. Лекари су рекли мами и тати да треба да идем на трансплантацију коштане сржи. Када се коштана срж разболи и почне да ствара лоше ћелије мора да буде замењена новом, здравом, коштаном сржи, и то се зове трансплантација коштане сржи.

После прегледа које су обавили код Стефана, маме, тате и мене утврдили су да Стефан може да ми да коштану срж.

Припреме за трансплантацију коштане сржи

Стефан и ја смо ишли на различите прегледе, током којих су нам детаљно прегледали крв. Стефан је баш био херој. Није плакао када су му вадили крв. Морали су да му ураде мијелограм и ја сам му испричала да су мени више пута радили мијелограм. Знам да то боли, али Стефан је био храбар и желео је да ми помогне.

Сви прегледи крви су показали да Стефан може да ми да његову коштану срж.

Дошао је дан када су ме одвели у операциону салу да ми уграде катетер. Централни венски катетер (ЦВК) је једна танка цевчица коју доктор стави испод коже на грудима. Ово не боли јер то доктор ради док смо успавани анестезијом. Катетер је важан током трансплантације. Преко њега сам добила Стефанову коштану срж, пуно лекова, а и из њега су вадили крв за испитивања.

Боравак у Стерилном блоку

Први дан

Када су ми уградили катетер ушла сам у собу са мамом на одељењу које се зове стерилни блок. Мама и ја смо саме у соби. Док сам у Стерилном блоку тата и Стефан не могу да долазе у моју собу али имам интернет и сваки дан причамо преко Vibera.

Од трећеї до једанестої дана

Данас је трећи дан мог боравка у Стерилном блоку. Објаснили су ми да ћу наредних 8 дана добијати лекове који се зову цитостатици. Ови лекови ће помоћи да буду уништене лоше ћелије и направе место за здраве ћелије које ће ми дати Стефан. Рекли су ми да ће ми можда бити мука и да нећу имати апетит. Не плашим се. Стално су поред мене доктори и сестре.

Једанести дан

Освануо је и тај дан када је Стефан отишао у операциону салу да би дао коштану срж за мене. Све је прошло добро. Стефан се пробудио. Тата је са њих. Мама и мени су послали заједнички селфи. Насмејан је. Причали смо преко вибера. Каже да га ништа није болело. Док смо причали сестра је ушла у моју собу. Донела је Стефанове ћелије у посебној кеси. Добијам их преко катетера. Добро се осећам.

Четрнаести дан

Почело је грло да ме боли. Докторка ми је објаснила да је то због лекова које сам морала да добијем. Не могу да једем чврсту храну. Једем сладолед и боље се осећам. Увече сам добила температуру па су ми узели крв из катетера за анализе и дали лекове који се зову антибиотици. Тата и бата су отишли кући. Звали су ме преко вибера. Бата је добро.

Петнаести дан

И даље имам температуру и грло ме баш боли, боли ме мало и стомак. Сви се труде да ми буде боље

Осамнаести дан

Данас је доктор мами рекао да су полако почела да расту бела крвна зрнца. Мама се обрадовала пошто је то први знак опоравка коштане сржи. Први пут су ми се зацрвенели дланови и образи. Чула сам када је доктор мами рекао да је то знак ГВХД. Питала сам шта значи ГВХД и онда су ми доктори објаснили да је то знак да се батине ћелије примају и да реагују на моје тело и да је то добар знак.

Јавио ми се бата и каже да га ништа не боли. Стварно је херој. Недостаје ми игра са њим. Надам се да ћу брзо отићи кући.

Двадесети дан

И даље имам температуру. Мука ми је, а имам и пролив. Малаксала сам и не могу да се играм. Доктрока је рекла да се све то јавља после трансплантације и да не треба да се секирам. Пробала сам да једем али ме грло јако боли. Поједем мало сладоледа и пила сам мало воде. Кожа се црвени. Мама се обрадовала када је чула да полако расте број белих крвних зрнаца.

Двадесет и петти дан

Мама се јако обрадовала када је чула каква је крвна слика. Објаснила ми је да су се батине ћелије примиле. Али да и даље морамо да се боримо. Баш ме мучи температура. Повремено је висока и добијам лекове који треба да скину температуру. Сви у стерилном блоку се труде да ми помогну, Још увек не могу да једем, имам пролив и кожа ме сврби. Рекли су ми да ме кожа сврби због ГВХД.

Тридесетти дан

Данас је пуне три недеље како сам добила батине ћелије. Немам температуру и почела сам по мало да једем. Чула сам када је доктор мами рекао да ми је боља крвна слика, да су порасла и бела крвна зрнца и крвне плочице. Нисам баш разумела када су говорили о неким резултатима. Ја се осећам боље. Мама и ја се стално играмо. Обрадујем се када психолог уђе у собу. Највише волим да играмо карте и да цртамо. Данас сам цртала наше двориште. Почела сам да се поново дописујем са друговима и другарицама. Звала ме је и учитељица и баш сам се обрадовала.

Четрдесетти дан

Данас су ми радили мијелограм. Објаснили су ми да ће видети колико су се примиле батине ћелије. Ако резултати буду добри и још ми се мало опорави крвна слика моћи ћу ускоро да идем у Родитељску кућу. Ја се добро осећам. Ништа ме не боли. Повремено ми се кожа зацрвени, сврбе ме дланови и табани, али ништа није страшно. Некада ме мало стомак заболи. Мама ми спрема оно што волим да једем.

Данас су бата и тата дошли у болницу да бати прегледају крвну слику. Све је добро. Бата је херој. Нисам могла да га видим, али сам га чула када ме је звао и рекао да је ту. Рекао ми је да не иде у вртић и чека да дођем кући.

Педесети дан

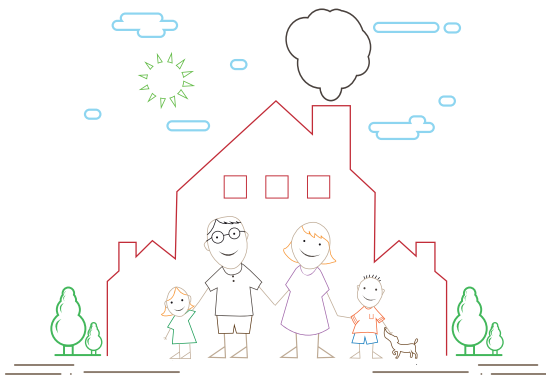
Данас је мој радосни дан. Стигли су резултати који су показали да се батина костна срж скроз примила. Добра ми је крвна слика, а и други резултати. Мама и ја ћемо данас прећи у Родитељску кућу. Баш се радујем. Када пређемо у Родитељску кућу моћи ће да дођу тата и бата и да буду са нама. Знам да ћу морати још неко време да будем у Родитељској кући и да одлазим на контроле у Дневну болницу. Када се будем опоравила ићи ћу кући.

Ја се добро осећам и трудим се да пијем све лекове и слушавам докторе и сестре шта смем да једем, шта не смем да једем, шта смем да радим, а шта не смем да радим. Научила сам да морам стално да перем руке, обавезно носим маску јер се тако штитим од лоших бактерија и вируса. Све ћу то морати да радим и када будем отишла својој кући.

Родитељска кућа

Већ сам 7 дана у Родитељској кући. Сваки дан одлазим у Дневну болницу на контроле и када треба да добијем неке лекове. Добро се осећам. Докторка ми је рекла да ми је одлична крвна слика, а и друге анализе. Сутра долазе тата и бата да буду са нама у Родитељској кући. Бака је обећала да ће ми послати моје омиљене колаче. Упознала сам учитељицу која долази у Родитељску кућу. Договориле смо се да сваки дан долази и да заједно учимо.

Данас је посебан дан. Већ сам три недеље у Родитељској кући. Доктори су ме обрадовали. Ускоро ћу моћи да идем кући. Сви резултати су добри.

Ствила сам кући

Јупи код куће сам. Мама и ја смо саме у соби. Морамо да носимо маске, али и тата, бата и бака морају да носе маске и да стално перемо руке. Бата не иде у вртић.

Моји другови и другарице су ми послали велики балон и пожелели су да се што пре вратим у школу.

У школу ћу кренути тек када се потпуно опоравим и добијем све вакцине. Надам се

да ће то бити у септембру. Таман када треба да кренем у пети разред.

Мораћу редовно да идем на контроле и пијем лекове које ми доктори из Стерилног блока буду преписали.

Годину дана после трансплантације

Данас је годину дана после трансплантације. Одлично се осећам. Полако се припремам да кренем у школу. Надала сам се да ћу кренути у школу од првог септембра, али још увек нисам примила све вакцине. Наставници ми редовно шаљу шта треба да научим преко ГGoogle classroom и Vibera. Пуно ми помажу моје другарице и другови из одељења. Мој брат Стефан, мој херој, се припрема за полазак у школу. Трудим се да му помогнем да научи сва слова. Волела бих да га научим да чита и рачуна пре него крене у школу.

Не їдьте наду, дорітьте се,
Ваша Нага

Реализовано кроз пројекат

„ОБЕЗБЕЂИВАЊЕ УСЛОВА ЗА ТРАНСПЛАНТАЦИЈУ МАТИЧНИХ ЋЕЛИЈА ХЕМАТОПОЕЗЕ КОД ДЕЦЕ У СРБИЈИ – ЕДУКАЦИЈА ЧЛАНОВА ТРАНСПЛАНТАЦИОНОГ ТИМА И КОРИСНИКА УСЛУГА, ИЗРАДА ЕДУКАТИВНОГ МАТЕРИЈАЛА, СТВАРАЊЕ УСЛОВА ЗА АКРЕДИТАЦИЈУ И АКРЕДИТАЦИЈА ТРАНСПЛАНТАЦИОНОГ ЦЕНТРА И ЈАВНЕ/ПОРОДИЧНЕ БАНКЕ КРВИ ПУПЧАНИКА“, који је финансиран од стране Министарства здравља РС

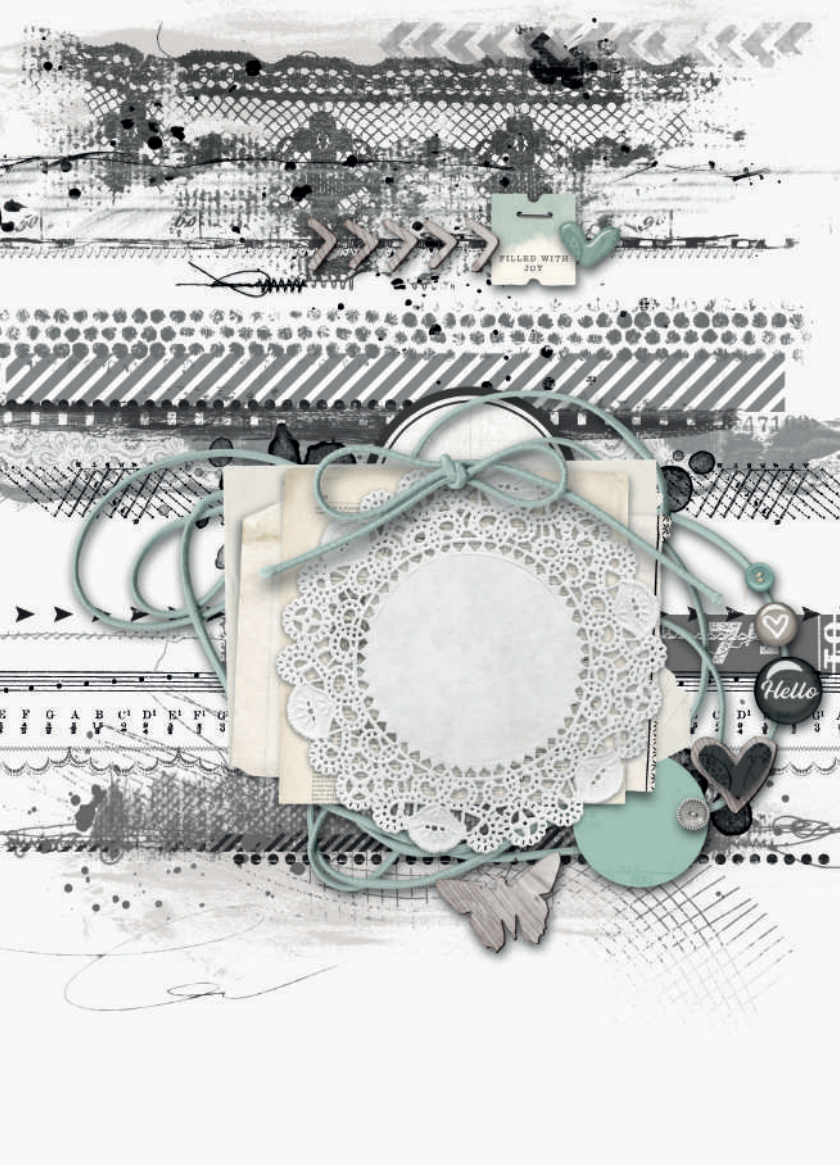
Координатор пројекта: Проф.др Драгана Вујић

Аутори: Асс.др мр сци Жељко Зечевић, др Марија Симић, др Борко Гобељић, Драгана Николић, Одељење за трансплантацију костне сржи са лабораторијом за криобиологију Института за здравствену заштиту мајке и дете Србије „Др Вукан Чупић”

Илустрације и дизајн :
Андреа Вујић и Вукашин Степанчић

Република Србија
Министарство здравља

FILLED WITH
JOY

Hello

E F G A B C D E F G
1 2 3 4 5 6 7 8

C D E F G A B C D E F G
1 2 3 4 5 6 7 8